

Červenec ve včelím domečku – nájezdníci v ohrožení

Červenec je v životě včelího společenství měsíc „podivných zvrátů“. Někdy v přírodě jako by všechno „zplihne“. Nastanou dny, kdy včelky nemají co sbírat – mají nedostatek pylu i nektaru. Nezřídka se v tomto období stává, že se „slušně vychované“ včelstvo promění v loupežníky. Co to znamená? Silnější hladové včelstvo, hnáno svým shromažďovacím pudem, se vrhne jako přepadové komando na včelstvo slabé. A provede něco, co včelaři nemají vůbec rádi: „včelí loupež“. Takže ti silnější slabším násilně vynesou medové zásoby na zimu a nezřídka s sebou přetáhnou i větší část včelstva. Je to tvrdá „vojenská intervence“. Tento nešvar se může opakovat dokonce v průběhu i dvou následujících měsíců. A je především smutným svědectvím o selhání včelaře. Jeho úkolem je včelkám pomoci překonat těžké období – například včasným zakrmením.

Včelí loupež, která zdánlivě přinese pro loupeživé včelstvo zisk, však s sebou nese velké riziko, totiž že si ti silní spolu se zásobami přinesou i nějakou nákazu. Ať už v podobě moru, plísni, nebo parazitů. Proto se loupež nezřídka stává osudovou záležitostí pro obě včelstva: oslabené vymírá na nedostatek zásob, posílené na nákazu. Moje červencové poučení ze včelího domečku je stručné: *loupež se prostě nikdy nevyplácí.*

– Petr Plaňanský